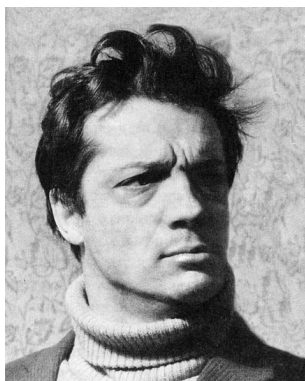

Г. Г. Міщенко

Куткін Володимир Сергійович

КУТКІН Володимир Сергійович (12. 11. 1926, Житомир – 10. 03. 2003, Київ) – графік, живописець. Народний художник України (2001). Член НСХУ (1961). Срібна медаль Міжнар. виставки книги у Ляйпцизі (1965). Закін. Київський художній інститут (1959; викл. [В. Касіян](#), [О. Пащенко](#), [І. Плещинський](#)). Заарешт. 1 липня 1950, за звинуваченням у антирад. пропаганді й агітації засудж. до 8-ми р. таборів; покарання відбував у В'ятських таборах (РФ). Реабіліт. за відсутністю складу злочину, звільн. 14 січня 1955. Працював худож. ред. видавництва «Радянська школа» (Київ, 1959–61). На твор. роботі. Осн. галузі – станк. і книжк. графіка, живопис, монум. мистецтво; техніки – малюнок, акварель, офорт, лінорит, пастель, олія. Учасник міських, всеукр., всесоюз., міжнар. мист. виставок від 1957. Персон. – у Каневі (Черкас. обл., 1981), Києві (1995–97, 1999, 2001–02), Білій Церкві (2000), посмертні – у Києві (2004, 2006) та Житомирі (2009). Малював портрети діячів культури й історії України, козаків і селян, відтворював події укр. історії. У серії «ГУЛАГ» (1987–2003) зафіксував епопею страждань і поневірянь безвин. людей у сталін. катівнях: змучених та зневажених, доведених до стану край. морал. і фіз. виснаження, проте не зломлених. Частина робіт зберігається в НХМ, Нац. музеї Т. Шевченка (обидва – Київ), Харків. та Донец. ХМ, Житомир. краєзн. музеї.

Фотоілюстрації

Основні твори

графіка – «Т. Шевченко» (1961; 1964; 1984; 1986), «Князь Ігор» (1986), «Автопортрет» (1987; 1997; 1998), «Леся Українка» (1989), триптих «Правда України» (1990); серії – ліноритів «За мотивами творчості Т. Шевченка» (1959–65) та «Земле моя» (1966), акварелей і малюнків «Дім, в якому ми живемо» (1962–2001), малюнків «День Перемоги» (1971–93), «Україна. Образи героїчної доби» (1977–2003) «Голод. 1933» (1988); мозаїчне панно «Великий Кобзар» (Ташкент, 1969); іл. – до зб. «Кобзар» Т. Шевченка (1963, співавтори О. Данченко та ін.; 1986), роману «Тронка» О. Гончара (1966), зб. новел «Гармонія» Г. Косинки (1969–71; видано 1981; усі – Київ); живопис – «Голосієве. Осінь» (1989), «Тихий вечір» (1997), «Пейзаж із білими лілеями» (1998), «Святі береги», «Кошовий П. Калнишевський» (обидва – 1999).

Рекомендована література

1. Бугаєнко І. Гравюри Володимира Куткіна. К., 1968;
2. Міщенко Г. Дорога до храму. Володимир Куткін // ОМ. 2004. № 4;
3. Володимир Куткін: Каталог. К., 2004;
4. Польовий Г. Його мистецтво – від серця до серця (До 80-річчя від дня народж. В. С. Куткіна) // Мист. обрії'2005–06: Альм. К., 2006. Вип. 8– 9;
5. Куц С. Художник ГУЛАГу // День. 2011, 23–24 верес.

Покликання на статтю:

Куткін Володимир Сергійович / Г. Г. Міщенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52167>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).